

ШАРЛ Д'ОРЛЕАН КЪМ ФРАНЦИЯ ЗАГЛЕДАН...

Превод от френски: Пенчо Симов, 1978

chitanka.info

Към Франция загледан през мъглите,
веднъж стоях на дувърския бряг^[1]
и си представях как човек честит е,
отново щом прекрачи бащин праг;
сърцето ми въздиша, чака пак
да види небосклона озарен
на Франция, обичана от мен.

Не трябва тъй да си прекарвам дните,
обсаждан от въздишки цял рояк,
защото виждам: пътят днес открит е,
за да настъпи мир, на всички драг;
но моето сърце до късен мрак
тупти с едничък порив, устремен
към Франция, обичана от мен.

Далече, мисли мои, се стремите,
надеждата за вас е кораб; чак
отвъд морето бързайте — земите
на Франция стигнете с поздрав благ!
Дано за мир от бог да дойде знак,
та да посрещнем чакания ден
във Франция, обичана от мен!

Мира да извисим на своя стяг,
войната мразя, тя е злобен враг —
заради нея съм отдалечен
от Франция, обичана от мен.

[1] ... стоях на дувърския бряг. — Баладата е написана по време на двадесет и пет годишния плен на Шарл д'Орлеан в Англия. ↑

ЗАСЛУГИ

Имате удоволствието да четете тази книга благодарение на *Моята библиотека* и нейните всеотдайни помощници.

МОЯТА БИБЛИОТЕКА

<http://chitanka.info>

Вие също можете да помогнете за обогатяването на *Моята библиотека*. Посетете **работното ателие**, за да научите повече.